

Українська Католицька Парафія
Покров Пресвятої Богородиці

550 West 14 Avenue
Vancouver, BC V5Z 1P6

Protection of the Blessed Virgin Mary
Ukrainian Catholic Parish

E-Mail: office@stmarysbc.com

Phone: 604.879.5830

Fax: 604.874.2727

Website: www.stmarysbc.com

*The No. 1 priority for ... the church is evangelization:
"Preaching the Gospel of Jesus Christ in today's world."*

4 серпня, 2019

Volume 64 No. 31

August 4, 2019

Служби Божі/Divine Liturgies

Неділя/Sunday: 8:30 am in English

10:30 am (sung) in Ukrainian

У Свята/Holy Day of Obligation

10:30 am and 7:00 pm

Щодня/Daily Scheduled

7:30 am in Chapel

Сповідь/Confessions: 15 minutes before/at
the beginning of the Divine Liturgy - or by
appointment during the week

Baptism by appointment

Anointing of the Sick/Hospital Visits/

Eucharist for the sick - any time

Marriages - the arrangements with the priest
have to be made months before the marriage

Funerals - by arrangement

оо. Василяни/Basilian Fathers serving the

Parish: Father Serafym Grygoruk, OSBM,

Administrator: Email: serh70@outlook.com

Father Joseph Pidskalny, OSBM- local Superior

Most Rev. Severian Yakymyshyn, OSBM

Bishop-Emeritus

**Парафія Покрови Пресвятої
Богородиці** вітає всіх гостей, приятелів
та парафіян, які беруть участь у цій
Службі Божі.

8-ма НЕДІЛЯ ПІСЛЯ П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ.

Сім Мучеників Ефеських;

Препмуч. Євдокія

8TH SUNDAY AFTER PENTECOST.

The Seven Youth Martyrs of Ephesus;

Venerable Martyr Eudocia

1 Corinthians 1:10-18; Matthew 14:14-22

**The Protection of the Blessed Virgin
Mary Parish** welcomes all guests, friends,
and Parishioners participating in this
Divine Liturgy.

НИНІ: Неділя, 4 серпня: - Кава і солодке після Служби Божої о год 8:30 і 10:30 ран.

Songs at 10:30 Divine Liturgy: 1) **Opening:** on page 234 “V strasi i pokori”; 2) **Communion:** page 244 “Vytai mizh namy”; 3) **Closing:** page 378 “Prosymo tia, Divo”

Нині о 10:00 год. – Час Шостий (Молитва)

Вівторок, 6 серпня, о 10:30 ран. – Служба Божа. Свято Переображення Господа нашого Ісуса Христа (Благословення фруктів)

Іконостас

(З Катехизму УГКЦ «ХРИСТОС – НАША ПАСХА)

У нашій церковній традиції почитання ікон органічно пов'язане з храмовим богослужінням. Храм є місцем зустрічі небесного і земного, невидимого і видимого, Бога і людей. Ця зустріч звершується в Божественній Літургії, а ікони видимо являють цей небесний, невидимий, Божий світ. Ікони містяться на іконостасі – «стіні», яка відділяє і водночас поєднує святилище і храм вірних. Святилище представляє небо – невидиму присутність Божу, до якої прямуємо; а храм вірних – видимий світ нашого земного життя, в якому звершується наше життєве паломництво.

«Та частина, що за іконостасом, де стоїть престол і відправляють Службу Божу, – це образ неба. А та частина, де стоять люди, – це образ Церкви на землі. Іконостас же – то наче двері до вічного Божого царства. На тім іконостасі – мов зібране все те, що в святій Церкві Ісус Христос християнам дає, все, що для них Він зробив. Усе там на іконах представлене, чого свята Церква вчить людей, і вся дорога, якою веде людей до неба»¹.

В іконостасі є троє дверей: центральні – Царські (ще їх називають Райськими

або Святими) і двоє бічних – дияконські. Вони символізують зв'язок між небом і землею; їх відчиняють на знак того, що Бог і Його ангели являють свою присутність під час богослужінь. Це символізується тим, що єпископ (або пресвітер) і диякони під час богослужіння входять і виходять крізь двері іконостасу. На Царських дверях поміщено ікони Благовіщення та чотирьох євангелистів, на бічних – ікони архангелів або дияконів. Ці ікони являють, що блага вість про прихід Месії була скерована насамперед до Марії з Назарету, а її згода прийняти богоматеринство відчинила «ворота до раю», раніше зачинені через гріх. Цю благу вість про Месію-Христа звістили світові чотири євангелисти.

За Царськими дверми є завіса (грецькою *катапетасма*). Звичайно вона закрита, а її відкриття під час богослужінь символізує, що неосяжний і незбагнений Господь відкривається нам, стає доступним.

Праворуч від Царських дверей розміщена ікона Христа. Звичайно Христа зображають як Вседержителя – у хітоні та накидці (гіматії); у лівій руці тримає книгу, а правою благословляє. Ліворуч від Царських дверей бачимо ікону Богородиці, зображену в іконографічному типі «Одигітрії» («Тієї, що вказує шлях»): вона однією рукою підтримує Дитя-Христа, іншою виразно вказує на Нього. Замість ікони Богородиці-Одигітрії у деяких

¹ АНДРЕЙ ШЕПТИЦЬКИЙ, *Пастирський Лист про Церкву* (14.1.1901 р. Б.) // *Церква і церковна єдність*, том I, Львів: Свічадо 1995, 20-21.

іконостасах це місце займає ікона Богородиці-Елеуси (Замилування), на якій Дитя-Христос міцно притулений обличчям до Богоматері. Також використовуються інші Богородичні ікони, наприклад «Богородиця на троні з Дитятком». Разом ці ікони Спаса й Богородиці обабіч Царських дверей виражають увесь задум спасіння: Син Божий став людиною (у Христа пурпурний хітон покритий синім гіматієм), щоб нас, людей, яких представляє Богородиця, зробити учасниками Свого Божества (у Богородиці синій хітон покритий пурпурним плащем – мафорієм).

Поруч із дияконськими дверима з двох боків іконостаса поміщено ще дві ікони. З південного (правого) боку знаходиться храмова ікона, а з північного (лівого) боку за звичаєм – ікона святого чудотворця Миколая Мирлікійського. Перший ряд іконостаса, де розміщені Царські двері, дияконські двері та найголовніші ікони, звичайно називається «намісним». Другий ряд, «празничний», представляє ікони дванадцяти Господських та Богородичних свят. Однак іноді в цьому ряді може бути і більше ікон. Послідовність їхнього розміщення в цьому ряді буває різна: іноді – за порядком церковного календаря; іноді з північного боку поміщають ікони Богородичних празників, а з південного – ікони Господських празників. Ці ікони зображають не просто минулі події, а головні віхи історії спасіння: через празники церковного року спільнота наново переживає їх, приймаючи особливу благодать Різдва, Богоявлення та інших свят.

Над Царськими дверима розміщується ікона Тайної вечері, бо під цією іконою вірні приступають до Причастя, щоб брати участь у Господній Вечері: «Коли бачиш, що священик подає тобі Святі Дари, то думай, що це

робить не священик, а й сам Христос простягає до тебе руку [...]. Вірте, що сьогодні готується та сама Вечеря, в якій Він сам брав участь. Одна від одної нічим не різниться»².

Третій ряд іконостаса, що зветься «Деїсіс» (моління), зображає постать Христа, обабіч Нього – Богородицю та Йоана Хрестителя, архангелів Михаїла та Гавриїла. У цьому ряду праворуч та ліворуч ікони Деїсіс зображають апостолів. Деїсіс зображає молитовне приношення Церкви перед Христом: Церква небесна і Церква земна поєднується в однім предстоянні перед престолом Господа.

У четвертому ряді іконостаса розміщені ікони старозавітніх пророків, які в своїх писаннях сповіщали про прихід Месії. Цей ряд вказує на єдність обох Завітів в Об'явленні Божого Слова. Зображення пророків можна побачити й у верхніх рядах розписів храму вірних (нави) або святилища (апсиди). У центрі пророчого ряду знаходиться образ Богородиці «Знамення»: на її грудях у круглому медальйоні саява зображений Дитя Христос-Еммануїл (пор. Іс. 7, 14). Образ Богородиці-Знамення символізує старозавітнє очікування Христа, тому це не так ікона Богородиці, як образ сподівання приходу Спасителя. Вгорі іконостас завершується хрестом – образом Божої сили й Божої премудрості.

Іконостас відображає нам усі етапи історії спасіння: минуле (події Старого й Нового Завіту), теперішнє (присутність Христа й святих серед нас) і майбутнє (в іконі Христа у славі – «Спас на силах»). Іконостас символізує те, що церковна спільнота перебуває у Христовій присутності, а водночас силою Святого Духа простує туди, де для нас приготовлено «те, чого око не бачило й вухо не чуло».

TODAY: Sunday, August 4: Coffee and sweets available following the 8:30 and 10:30 Divine Liturgies.

-Today at 10:00 AM – Sixth Hour (Prayer)

Tuesday, Aug. 6, at 10:30 AM – Divine Liturgy. The Feast of Transfiguration of our Lord Jesus Christ. (Blessing of fruits)

>> **Thank you** for prayers and hospital visits from Karpinski family. Bohdan Karpinski is still in the hospital and is very sick.

>> **In our church bookstore** you can buy “Catechism of the Ukrainian Catholic Church. CHRIST – OUR PASCHA” for \$25.

Save the Date: Parish Picnic

This year our Parish Picnic will be held on Sunday, September 15, following the 10:30 AM Divine Liturgy. Everyone welcome! We look forward to seeing you there.

>>**Monthly Intentions of the Holy Father for August. Families, Schools of Human Growth.** That families, through their life of prayer and love, become ever more clearly "schools of true human growth."

CAMP ST. VOLODYMYR 2019

Come join us August 18-25, 2019 in celebrating our 35th year of offering camp to children in our Eparchy! Register today and use the promo code **July 2019** to get \$50 off your registration. Register online using Eventbrite. Search “Camp St. Volodymyr BC 2019.” For more information contact Jennifer Caldwell @ 604.220.0584 or jennsawka@hotmail.com.

DONATE Food

We are always happy to accept food donations of fresh fruits and vegetables, breakfast items; cereal, syrup, pancake mix, jam, Nutella, lunch items; chicken soup, Kraft dinner, cheese, drinks; juice boxes, powdered drinks, brownie/cake mixes, Jello, snack bars, cookies or treats. Gift certificates to Superstore and Costco are also welcome.

DONATE Monetarily

Each year the Eparchy sponsors several children to attend. You can help send a deserving child to camp through your donations. Donation can be made through the Eparchy or online at our Eventbrite page. Tax receipts can be issued for donations of \$25 or more.

Sunday Donations: July 28, 2019: \$945.00

Parish Maintenance Fund

Donations for our Maintenance Fund for 2019: \$7,719.00.

Maintenance and repairs to our church and parish complex are ongoing. Please continue to help our parish build up its *Maintenance Fund* to offset these costs. All donations are tax-deductible. “*Convenience Envelopes*” can be found in the front entrance of the church and *Parish Maintenance Fund* envelopes are included in your envelope packet. We are very grateful for your generosity. Thank You!

7 Holy Youths “Seven Sleepers” of Ephesus

[Commemorated on August 4]

[<https://oca.org/saints/lives/2019/08/04/102195-7-holy-youths-seven-sleepers-of-ephesus>]

The Seven Youths of Ephesus: Maximilian, Iamblicus, Martinian, John, Dionysius, Exacustodianus (Constantine) and Antoninus, lived in the third century. Saint Maximilian was the son of the Ephesus city administrator, and the other six youths were sons of illustrious citizens of Ephesus. The youths were friends from childhood, and all were in military service together.

When the emperor Decius (249-251) arrived in Ephesus, he commanded all the citizens to offer sacrifice to the pagan gods. Torture and death awaited anyone who disobeyed. The seven youths were denounced by informants, and were summoned to reply to the charges. Appearing before the emperor, the young men confessed their faith in Christ.

Their military belts and insignia were quickly taken from them. Decius permitted them to go free, however, hoping that they would change their minds while he was off on a military campaign. The youths fled from the city and hid in a cave on Mount Ochlon, where they passed their time in prayer, preparing for martyrdom.

The youngest of them, Saint Iamblicus, dressed as a beggar and went into the city to buy bread. On one of his excursions into the city, he heard that the emperor had returned and was looking for them. Saint Maximilian urged his companions to come out of the cave and present themselves for trial.

Learning where the young men were hidden, the emperor ordered that the entrance of the cave be sealed with stones so that the saints would perish from hunger and thirst. Two of the dignitaries at the blocked entrance to the cave were secret Christians. Desiring to preserve the memory of the saints, they placed in the cave a sealed container containing two metal plaques. On them were inscribed the names of the seven youths and the details of their suffering and death.

The Lord placed the youths into a miraculous sleep lasting almost two centuries. In the meantime, the persecutions against Christians had ceased. During the reign of the holy emperor Theodosius the Younger (408-450) there were heretics who denied that there would be a general resurrection of the dead at the Second Coming of our Lord Jesus Christ. Some of them said, “How can there be a resurrection of the dead when there will be neither soul nor body, since they are disintegrated?” Others affirmed, “The souls alone will

have a restoration, since it would be impossible for bodies to arise and live after a thousand years, when even their dust would not remain.” Therefore, the Lord revealed the mystery of the Resurrection of the Dead and of the future life through His seven saints.

The owner of the land on which Mount Ochlon was situated, discovered the stone construction, and his workers opened up the entrance to the cave. The Lord had kept the youths alive, and they awoke from their sleep, unaware that almost two hundred years had passed. Their bodies and clothing were completely undecayed.

Preparing to accept torture, the youths once again asked Saint Iamblicus to buy bread for them in the city. Going toward the city, the youth was astonished to see a cross on the gates. Hearing the name of Jesus Christ freely spoken, he began to doubt that he was approaching his own city.

When he paid for the bread, Iamblicus gave the merchant coins with the image of the emperor Decius on it. He was detained, as someone who might be concealing a horde of old money. They took Saint Iamblicus to the city administrator, who also happened to be the Bishop of Ephesus. Hearing the bewildering answers of the young man, the bishop perceived that God was revealing some sort of mystery through him, and went with other people to the cave.

At the entrance to the cave the bishop found the sealed container and opened it. He read upon the metal plaques the

names of the seven youths and the details of the sealing of the cave on the orders of the emperor Decius. Going into the cave and seeing the saints alive, everyone rejoiced and perceived that the Lord, by waking them from their long sleep, was demonstrating to the Church the mystery of the Resurrection of the Dead.

Soon the emperor himself arrived in Ephesus and spoke with the young men in the cave. Then the holy youths, in sight of everyone, lay their heads upon the ground and fell asleep again, this time until the General Resurrection.

The emperor wanted to place each of the youths into a jeweled coffin, but they appeared to him in a dream and said that their bodies were to be left upon the ground in the cave. In the twelfth century the Russian pilgrim Igumen Daniel saw the holy relics of the seven youths in the cave.

Martyr Eudokia of Persia

[Commemorated on August 4]

[<https://oca.org/saints/lives/2019/08/04/102203-martyr-eudokia-of-persia>]

The Holy Martyr Eudokia was a native of Anatolia, living in the fourth century. The army of the Persian emperor Sapor took her into captivity with 9,000 Christians. Since she knew the Holy Scriptures well, she instructed the prisoners. The saint also preached to the Persian women and converted many of them to Christianity. For this she was subjected to lengthy and fierce tortures and then beheaded.

III. THE HOLY TRINITY IN THE TEACHING OF THE FAITH

(from the Catechism of the Catholic Church)

The formation of the Trinitarian dogma

249 From the beginning, the revealed truth of the Holy Trinity has been at the very root of the Church's living faith, principally by means of Baptism. It finds its expression in the rule of baptismal faith, formulated in the preaching, catechesis and prayer of the Church. Such formulations are already found in the apostolic writings, such as this salutation taken up in the Eucharistic liturgy: "The grace of the Lord Jesus Christ and the love of God and the fellowship of the Holy Spirit be with you all." [81]

250 During the first centuries the Church sought to clarify her Trinitarian faith, both to deepen her own understanding of the faith and to defend it against the errors that were deforming it. This clarification was the work of the early councils, aided by the theological work of the Church Fathers and sustained by the Christian people's sense of the faith.

251 In order to articulate the dogma of the Trinity, the Church had to develop her own terminology with the help of certain notions of philosophical origin: "substance", "person" or "hypostasis", "relation" and so on. In doing this, she did not submit the faith to human wisdom, but gave a new and unprecedented meaning to these terms, which from then on would be used to signify an ineffable

mystery, "infinitely beyond all that we can humanly understand". [82]

252 The Church uses (I) the term "substance" (rendered also at times by "essence" or "nature") to designate the divine being in its unity, (II) the term "person" or "hypostasis" to designate the Father, Son and Holy Spirit in the real distinction among them, and (III) the term "relation" to designate the fact that their distinction lies in the relationship of each to the others.

The dogma of the Holy Trinity

253 The Trinity is One. We do not confess three Gods, but one God in three persons, the "consubstantial Trinity". [83] The divine persons do not share the one divinity among themselves but each of them is God whole and entire: "The Father is that which the Son is, the Son that which the Father is, the Father and the Son that which the Holy Spirit is, i.e. by nature one God." [84] In the words of the Fourth Lateran Council (1215), "Each of the persons is that supreme reality, viz., the divine substance, essence or nature." [85]

254 The divine persons are really distinct from one another. "God is one but not solitary." [86] "Father", "Son", "Holy Spirit" are not simply names designating modalities of the divine being, for they are really distinct from one another: "He is not the Father who is the Son, nor is the Son he who is the Father, nor is the Holy Spirit he who is the Father or the Son." [87] They are distinct from one another in their relations of origin: "It is the Father who generates, the Son who is begotten, and the Holy Spirit who

proceeds.” [88] The divine Unity is Triune.

255 The divine persons are relative to one another. Because it does not divide the divine unity, the real distinction of the persons from one another resides solely in the relationships which relate them to one another: “In the relational names of the persons the Father is related to the Son, the Son to the Father, and the Holy Spirit to both. While they are called three persons in view of their relations, we believe in one nature or substance.” [89] Indeed “everything (in them) is one where there is no opposition of relationship.” [90] “Because of that unity the Father is wholly in the Son and wholly in the Holy Spirit; the Son is wholly in the Father and wholly in the Holy Spirit; the Holy Spirit is wholly in the Father and wholly in the Son.” [91]

256 St. Gregory of Nazianzus, also called “the Theologian”, entrusts this summary of Trinitarian faith to the catechumens of Constantinople: Above all guard for me this great deposit of faith for which I live and fight, which I want to take with me as a companion, and which makes me bear all evils and despise all pleasures: I mean the profession of faith in the Father and the Son and the Holy Spirit. I entrust it to you today. By it I am soon going to plunge you into water and raise you up from it. I give it to you as the companion and patron of your whole life. I give you but one divinity and power, existing one in three, and containing the three in a distinct way. Divinity without disparity of substance or nature, without superior degree that raises up or inferior

degree that casts down. . . the infinite co-naturality of three infinities. Each person considered in himself is entirely God. . . the three considered together. . . I have not even begun to think of unity when the Trinity bathes me in its splendour. I have not even begun to think of the Trinity when unity grasps me. . [92]

FOOTNOTES: #81 2 Cor 13:14; cf. 1 Cor 12:4 - 6; Eph 4:4-6. #82 Paul VI, CPC # 2. #83 Council of Constantinople II (553): DS 421. #84 Council of Toledo XI (675): DS 530:26. #85 Lateran Council IV (1215): DS 804. #86 Fides Damasi: DS 71. #87 Council of Toledo XI (675): DS 530:25. #88 Lateran Council IV (1215): DS 804. #89 Council of Toledo XI (675): DS 528. #90 Council of Florence (1442): DS 1330. #91 Council of Florence (1442): DS 1331. #92 St. Gregory of Nazianzus, Oratio 40, 41: PG 36,417.